

godkendelseskrav ved først at anmelde en aftale om fælles forældremyndighed til statsamtet for derefter at anmelde en aftale om ophør heraf.

Det foreslås på den baggrund, at forældrenes aftaler efter §§ 9 og 11 i stedet for at skulle godkendes, alene skal anmeldes til statsamtet for at få gyldighed.

Det er vigtigt, at forældrene fortsat bliver vejledt om retsvirkningerne af aftalen. Denne vejledning vil dog som udgangspunkt kunne gives skriftligt. Hvis forældrene har behov for yderligere vejledning, har de mulighed for at anmode statsamtet om et møde, hvilket bør fremgå af vejledningsmaterialet.

Det gældende krav om, at aftaler om overførsel af forældremyndigheden til andre end forældrene skal godkendes, foreslås ikke ophævet.

Der henvises i øvrigt til arbejdsgruppens rapport, side 25-28, og lovforslagets § 3, nr. 1 og 2.

3.2. Skærpelse af ændringskriteriet i samværsager

3.2.1. Gældende ret

Statsamtet kan ændre en aftale eller afgørelse om samvær, hvis ændringen er bedst for barnet, navnlig på grund af forandrede forhold, jf. § 17, stk. 2-3, i lov om forældremyndighed og samvær.

Det er således som udgangspunkt en betingelse for at ændre et samvær, at den, der anmoder om ændringen, kan påvise, at der foreligger nye oplysninger.

Bestemmelsen indeholder dog ikke et ubetinget krav om, at der skal foreligge forandrede forhold, før der kan træffes afgørelse om ændring af samværet. Omfanget af samvær skal således altid fastsættes ud fra, hvad der er bedst for barnet.

Kriteriet »navnlig på grund af forandrede forhold« kom ind i loven i 1995. Herved blev det fremhævet, at ændringssituationer adskiller sig fra førstegangsfastsættelser af samværet. Formålet med lovændringen var at medvirke til at mindske forældrenes incitament til at rette henvendelse til statsamtet for at få ændret allerede udfærdigede resolutioner eller aftaler om samvær. Dermed skulle der blive mere ro om besøgs-spørgsmålet. Det skærpede kriterium skulle også give statsamterne mulighed for at skønne over, hvor grundig sagsbehandlingen ved gentagne henvendelser skulle være, jf. betænkning nr. 1279/1994 om fælles forældremyndighed mv., side 134.

Af de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2., til forslag til lov om forældremyndighed og samvær (L 176 af 22. februar 1995, Folketingstidende 1994-95, Tillæg A, spalte 2199 f.) fremgår bl.a. om ændringskriteriet:

»Forældremyndighedsudvalget anfører, at dette [det tidligere] kriterium giver forældrene mulighed for at kræve, at statsamtet tager samværs-spørgsmålet op til fornyet behandling, selv om forholdene er uændrede siden sidste afgørelse om samvær. Statsamtet skal i princippet gennemføre en fuldstændig sagsbehandling ved hver ny henvendelse. Dette har i praksis i nogle sager givet anledning til gentagne henvendelser til statsamtet om forandringer af detaljer vedrørende samværet eller om indskrænkninger og udvidelse af samvær, som for nylig har været genstand for grundig sagsbehandling. Det skaber i nogle tilfælde lange perioder med uro og kan efter udvalgets opfattelse være ødelæggende for samværet og dermed stride mod, hvad der er bedst for barnet.

Forældremyndighedsudvalget foreslår på den baggrund, at adgangen til ændring af en samværsaftale eller -afgørelse reguleres i en særlig bestemmelse, og at kriteriet for at træffe ny afgørelse strammes, således at ændringen fremover skal være bedst for barnet, navnlig på grund af »forandrede« forhold. Herved fremhæves det, at der som udgangspunkt skal være tale om nye forhold, der kan begrunde en ændring af samværet. Dette kan medvirke til at mindske forældrenes interesse i hyppige henvendelser til statsamtet for at få ændret samværets omfang og dermed skabe mere ro om samværet.

... Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets betragtninger om praksis med hensyn til afgørelser om samvær.

Justitsministeriet er således enig med udvalget i, at der kan være behov for at begrænse adgangen til at søge en aftale eller afgørelse om samvær ændret, og det foreslås derfor i overensstemmelse med udvalgets forslag, at kriteriet herfor fremover skal være, at »ændringen er bedst for barnet, navnlig på grund af forandrede forhold«, jf. lovforslagets § 17, stk. 2. Dette indebærer, at den af forældrene, der anmoder om ændring af samværet, normalt vil skulle påvise, at der foreligger nye forhold, før der kan blive tale om en ændring af den tidligere afgørelse.«

Bestemmelsen er i praksis blevet fortolket således, at den navnlig retter sig mod gentagne ansøgninger om samme spørgsmål. Praksis er beskrevet i Skarrildhusberetningen for 1996 side 46f og 1997 side 51. Sådanne ansøgninger er imidlertid i praksis meget vanskelige at identificere. Ofte drejer ansøgningen sig om noget, der afviger fra det tidligere behandlede, eller om *ad hoc* ændringer. Bestemmelsen har derfor i